ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 30.01.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

9

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 5. novembra 1980

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Švédskym kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 16. februára 1979 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Švédskym kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Stockholme 8. októbra 1980. Zmluva nadobudla platnosť podľa svojho článku 28 dňom 8. októbra 1980. Český preklad textu Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Švédskym kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Československá socialistická republika a Švédske kráľovstvo,

prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd platených podnikmi a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú
   a) v Československu:
      (i) odvod zo zisku a daň zo zisku,
      (ii) daň zo mzdy,
      (iii) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
      (iv) poľnohospodárska daň,
      (v) daň z príjmov obyvateľstva,
      (vi) domová daň a
      (vii) odvod z majetku (ďalej nazývané „československá daň“);
   b) vo Švédsku:
      (i) štátna daň z príjmu včítane dane námorníkov a kupónovej dane,
      (ii) daň z nerozdeleného zisku spoločností a daň z rozdeleného zisku pri znížení účastinného kapitálu alebo zrušení spoločnosti,
      (iii) daň výkonných umelcov,
      (iv) miestna daň z príjmu a
      (v) štátna daň z majetku (ďalej nazývané „švédska daň“).
4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise tejto Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa uskutočnia v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) Výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku.

b) Výraz „Švédsko“ označuje Švédske kráľovstvo a zahŕňa akúkoľvek oblasť mimo teritoriálnych vôd Švédska, nad ktorou sa podľa švédskych zákonov a v súlade s medzinárodným právom môžu vykonávať práva Švédska vzťahujúce sa na výskum a ťažbu prírodných zdrojov na morskom dne alebo pod morským dnom.

c) Výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú Československo alebo Švédsko, ako to súvislosť vyžaduje.

d) Výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb.

e) Výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa na daňové účely posudzuje ako právnická osoba.

f) Výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte.

g) Výraz „príslušník“ označuje:

(i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;

(ii) každú právnickú osobu, osobnú spoločnosť a združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.

h) Výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočnenú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého skutočné vedenie je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužíva iba medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte.

i) Výraz „príslušný úrad“ označuje:

(i) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(ii) v prípade Švédska ministra rozpočtu alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je v Zmluve definovaný, má pre jej aplikáciu zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto zmluvného štátu upravujúceho dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria.

2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, jej postavenie sa určí takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba ako fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:
   a) miesto vedenia,
   b) závod,
   c) kanceláriu,
   d) továreň,
   e) dielňu,
   f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,
   g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.
3. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:
   a) zariadenie, ktoré sa využíva na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru podniku,
   b) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásoba tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,
   f) montáž uskutočňovanú podnikom jedného štátu v spojení s dodávkou strojov alebo zariadení z tohto štátu do druhého zmluvného štátu.
4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik druhého zmluvného štátu - iná ako zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkáreň v prvom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby sa neobmedzuje na nákupy tovaru pre podnik.
5. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje sama skutočnosť, že podnik v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej obchodnej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2.
   a) Výraz „nehnuteľný majetok“ sa s výhradou ustanovení odsekov b) a c) definuje zhodne s právom toho zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený.
   b) Výraz „nehnuteľný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa

aplikujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na nehnuteľný majetok, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby na ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala úplne nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povolí odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.

4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, takým rozdelením, aké je obvyklé. Prijatá metóda rozdelenia ziskov musí byť však taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určujú každý rok podľa rovnakej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa oddelene hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Námorná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

2. Ak skutočné vedenie podniku, ktorý má v prevádzke medzinárodnú námornú dopravu je umiestnené na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom má táto loď domovský prístav, alebo ak nemá domovský prístav, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom má prevádzateľ lode bydlisko alebo sídlo.

3. Na zisky dosiahnuté konzorciom leteckej dopravy Škandinávskych aerolínií (SAS) sa použije ustanovenie odseku 1, ale len na takú časť ziskov, ktorá zodpovedá účasti, ktorú vlastní na tomto konzorciu účastinná spoločnosť Aerotransport (ABA), ktorá je švédskym spoločníkom Škandinávskych aerolínií (SAS).

4. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na zisky z účasti podnikov zmluvných štátov na poole, na spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Združené podniky

1. Ak

   a) podnik jedného zmluvného štátu sa podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu, a ak v jednom i v druhom prípade boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré by bol bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ale ktoré vzhľadom na tieto podmienky sa nedocielili.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Také dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto článku. Takto uložená daň však nepresiahne 10% z hrubej sumy dividend.
3. Zmluvný štát, v ktorom má spoločnosť sídlo, nezdaní bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 dividendy vyplácané touto spoločnosťou spoločnosti, ktorej majetok je úplne alebo čiastočne rozdelený na účastiny a ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte a priamo vlastní najmenej 25% majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odsekov 2 a 3.
5. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
6. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy plynúce z účastín alebo iných práv, pokiaľ nie sú pohľadávkami, spojených s účasťou na zisku, práve tak ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z účastín podľa daňových predpisov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.
7. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 oslobodia od zdanenia v tomto druhom štáte v takom rozsahu, v akom by boli oslobodené od zdanenia dividendy podľa právnych predpisov tohto štátu, keby obe spoločnosti mali sídlo v tomto štáte.
8. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej, a ak vlastníctvo účastín, na základe ktorého sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
9. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou osobám, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmov, ktoré pochádzajú z tohto druhého štátu.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka, a najmä príjmy z verejných dlhopisov a obligácií včítane prémií a výher spojených s týmito cennými papiermi.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť úrokov, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Také licenčné poplatky sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto uložená daň však nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Licenčné poplatky plynúce z autorských práv k literárnym, umeleckým alebo vedeckým dielam podliehajú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom má príjemca takých licenčných poplatkov bydlisko alebo sídlo.
4. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté náhradou za použitie alebo právo na použitie akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti z priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti, a akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov a filmov alebo pások na televízne a rozhlasové vysielania.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto zmluvnom štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky, a táto stála prevádzkáreň znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že

tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

7. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v článku 6 odseku 2, alebo zo scudzenia účastín alebo podobných práv na spoločnosti, ktorej majetok pozostáva hlavne z nehnuteľného majetku, sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký nehnuteľný majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 odseku 3 podliehajú však zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom taký hnuteľný majetok podlieha zdaneniu podľa spomínaného článku.
3. Zisky zo scudzenia iných majetkových hodnôt ako tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1 a 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môžu sa tieto príjmy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti a nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú, s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19, zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré spolu neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú na účet zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku. Ak osoba majúca bydlisko vo Švédsku poberá odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lietadla používaného v medzinárodnej doprave konzorciom leteckej dopravy Škandinávskych aerolínií (SAS), podliehajú také odmeny zdaneniu iba vo Švédsku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú umelci, ako napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci a športovci zo svojej osobnej činnosti, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z osobnej činnosti umelca alebo športovca nepripadnú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa činnosti umelca alebo športovca vykonávajú.
3. Príjmy z činností uvedených v odseku 1 vykonávaných v rámci kultúrnej výmeny medzi zmluvnými štátmi, budú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 oslobodené od dane v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 18

Vládne služby

1.

a) Platy, iné ako penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také platy však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto štáte, príjemca má bydlisko v tomto druhom zmluvnom štáte a

(i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

(ii) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodu vykonávania týchto služieb alebo

(iii) nie je podrobený dani z takých platov v zmluvnom štáte, z ktorého sa tieto platy vyplácajú.

2.

a) Akékoľvek penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom alebo vyplácané z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) také penzie podliehajú však zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca je štátnym občanom tohto štátu a má v tomto štáte bydlisko.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 19 sa použijú na platy a penzie za služby preukázané v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 19
Penzie

Penzie a iné podobné platy poukazované osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, podliehajú, s výhradou ustanovení článku 18 ods. 2, zdaneniu iba v štáte, z ktorého pochádzajú.

Článok 20
Študujúci

1. Študujúci alebo učeň, ktorý sa zdržiava v niektorom zmluvnom štáte iba za účelom svojho vzdelania alebo praxe a ktorý má alebo bezprostredne pred svojím pobytom v tomto štáte mal bydlisko v druhom zmluvnom štáte, bude oslobodený v prvom štáte od dane z platieb, ktoré dostáva na svoju výživu, vzdelanie alebo prax, pokiaľ sa mu také platby poukazujú zo zdrojov mimo tohto prvého štátu.
2. Študujúci na univerzite alebo na inom vzdelávacom ústave v jednom zmluvnom štáte, ktorý počas dočasného pobytu v druhom zmluvnom štáte vykonáva zamestnanie v tomto druhom štáte po obdobie nepresahujúce 100 dní v kalendárnom roku, aby získal praktické skúsenosti súvisiace s jeho štúdiami, bude v tomto druhom štáte podliehať dani iba z takej časti príjmu zo zamestnania, ktorá presahuje sumu 1500 švédskych korún v kalendárnom mesiaci alebo protihodnotu v československej mene. Daňové oslobodenie priznané podľa tohto odseku však nepresiahne celkovú sumu 4500 švédskych korún alebo protihodnotu v československej mene. Akákoľvek suma oslobodená od dane podľa tohto odseku bude zahŕňať osobné daňové úľavy pre príslušný kalendárny rok.

Článok 21
Iné príjmy

Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, ktoré sa výslovne neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok podľa článku 6 odseku 2 sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnený.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne podniku, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni, ktorá sa používa na výkon slobodného povolania, sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzku takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23
Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:
   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť vo Švédsku, vyjme Československo, s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) tohto odseku, také príjmy alebo taký majetok zo zdanenia. Pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže však použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo majetok neboli takto vyňaté zo zdanenia.
   b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu dane príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a

17 tejto Zmluvy tiež zdaniť vo Švédsku. Československo však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej vo Švédsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť československej dane vypočítanej pred tým, než bolo zníženie dane povolené, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdaniť vo Švédsku.

2. Vo Švédsku sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:

   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo vo Švédsku poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Československu, povolí Švédsko, s výhradou ustanovení uvedených pod písmenom b) tohto odseku a v článku 10 ods. 7:

      (i) znížiť daň z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu zaplatenej v Československu;

      (ii) znížiť daň z majetku tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v Československu.

      Suma, o ktorú sa v jednom alebo druhom prípade daň zníži, neprekročí však takú časť dane z príjmu alebo dane z majetku vypočítanej pred tým, než bolo zníženie dane povolené, ktorá pomerne pripadá podľa okolností prípadu na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť v Československu.

   b) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo vo Švédsku poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré podliehajú zdaneniu podľa ustanovení tejto Zmluvy iba v Československu, môže Švédsko zahrnúť také príjmy alebo majetok do základu dane. Švédsko povolí však znížiť daň z príjmu alebo daň z majetku o takú časť dane z príjmu alebo dane z majetku, ktorá pomerne pripadá podľa okolností prípadu na príjmy dosiahnuté z Československa alebo na majetok vlastnený v Československu.

Článok 24
Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností podrobení príslušníci tohto druhého štátu.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť.

   Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte priznal osobné zrážky, úľavy a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

3. Úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú, s výhradou ustanovení článku 9, článku 11 odseku 4 alebo článku 12 odseku 7, odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov takého podniku za rovnakých podmienok, ako by boli platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.

   Podobne dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú odpočítateľné na účely určenia zdaniteľného majetku takého podniku, ako by vyplývali zo zmluvného záväzku voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok je úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vo vlastníctve alebo pod kontrolou osoby alebo osôb majúcich bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.

5. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia urobené jedným alebo oboma zmluvnými štátmi majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.
2. Príslušný úrad sa bude snažiť, aby prípad rozhodol vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu za účelom vylúčenia zdanenia, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou, ak bude námietku považovať za oprávnenú a ak nebude sám môcť dospieť k uspokojivému riešeniu.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť rozhodnúť vzájomnou dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú touto Zmluvou upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť do priameho styku za účelom dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov považuje za dosiahnutie dohody za účelnú, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vo veci daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie podľa nich bude v súlade s touto Zmluvou. Všetky takto vymenené informácie sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom a súdom povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nebude v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladá jednému zo zmluvných štátov povinnosť:
   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo od správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Stockholme čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú aplikovať na príjmy dosiahnuté prvého januára nasledujúceho po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny, alebo neskoršie, a na majetok, z ktorého sa bude vyrubovať daň v druhom kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny, alebo neskoršie.

3. Výmena nót z 25. októbra 1962 medzi švédskou vládou a československou vládou o vzájomnom oslobodení od dane zo zisku z vykonávania medzinárodnej leteckej dopravy a od dane z majetku stratí účinnosť k dátumom, keď nadobudne účinnosť táto Zmluva podľa ustanovenia odseku 2.

Článok 29
Výpoveď

Táto Zmluva sa dojednáva na neurčitý čas. Každý zo zmluvných štátov ju však môže vypovedať písomnou výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou druhému zmluvnému štátu najneskoršie 30. júna každého kalendárneho roka po uplynutí obdobia piatich rokov odo dňa, keď Zmluva nadobudne platnosť.

V takom prípade sa Zmluva nepoužije na príjem dosiahnutý 1. januára nasledujúceho po roku, v ktorom bude daná výpoveď, alebo neskoršie, a na majetok, z ktorého sa bude vyrubovať daň v druhom kalendárnom roku, ktorý bude nasledovať po roku, v ktorom bude daná výpoveď, alebo neskoršie.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu a pripojili k nej svoje pečate.

Dané v Prahe 16. februára 1979 vo dvojakom vyhotovení v anglickom jazyku.

Za Československú socialistickú republiku:

Dr. Dušan Spáčil v. r.

Za Švédske kráľovstvo:

Sigge Lilliehöök v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.